

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/147/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120272225
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:6120272225.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: X. O. G., B.. X.X.XXXX, X. L. XX, XXX XX L., H. X. L. C., B.. XX.XX.XXXX, X. Y.Á. XXX/X, XXX XX V. B. O., právne zastúpených JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, v spore o zaplatenie 3.000,00 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade m a j ú vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica žiadal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu sumu vo výške 3.000 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od 18. decembra 2018 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17. decembra 2018 nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto spore. S postupcom uzatvorili žalovaní Zmluvu o úvere, na základe ktorej boli žalovaným poskytnuté finančné prostriedky. Z dôvodu porušenia povinnosti žalovaných splácať predmetný úver, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22. novembra 2017 a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy.

2. Platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní spisová značka 11Up/635/2020 zo dňa 28. apríla 2020 súd zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi sumu 3.000 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od 18. decembra 2018 do zaplatenia.

3. Voči uvedenému platobnému rozkazu podali žalovaní v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom uviedli, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky ako spracovateľský poplatok 79 Eur jednorázovo, ako aj poplatok za správu úveru 2,99 Eur mesačne. Rovnako je neprijateľná podmienka v bode 2, v časti 2 poplatky, a to poplatok za upomienku vo výške 25 Eur. Zmluva zároveň neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluva neobsahuje správny údaj o výške priemernej RPMN a obsahuje zároveň aj nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

4. Žalobca sa k odporu žalovaných vyjadril vo svojom písomnom podaní, v ktorom uviedol, že zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Rovnako zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

5. Z dôvodu podania odporu žalovanými a návrhu žalobcu bola vec postúpená Okresnému súdu Prešov na ďalší procesný postup.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

7. Dňa 17. decembra 2018 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom podpísaná Zmluva o postúpení pohľadávok číslo XXXX/XXXX/CE, ktorou pohľadávka uplatnená v tomto spore bola postúpená na žalobcu.

8. Dňa 23. mája 2012 bola medzi veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanými v 1. a 2. rade podpísaná Zmluva o splátkovom úvere Č.U. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 9.999 Eur, ktorý sa zaviazali splácať pri fixnej úrokovej sadzbe 16,90 %, v mesačných splátkach 189,14 Eur, so splatnosťou prvej splátky 20.07.2012, počtom splátok 120 a konečnou splatnosťou úveru 20.06.2022, ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 19,55 %.

9. Z dôvodu porušenia povinností žalovanými, žalobca Listom zo dňa 23. novembra 2017 vyhlásil splatnosť úveru ku dňu 22. novembra 2017 a to dôvodu porušenia povinnosti podľa článku 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery a vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy.

10. Pokusom o zmier zo dňa 02. marca 2020 vyzval žalobca žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy. Žalovaným podľa prehľadu splátok a úhrad bol poskytnutý úver 9.999 Eur, z ktorého zaplatili sumu 10.217,24 Eur.

11. Súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby súdu predložil všetky listiny v súlade s § 7 ods. 1,2 a § 11 ods. 2 ako veriteľ preskúmaval bonitu žalovaných ako dlžníkov pri poskytovaní úveru. Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom podaní, ktoré bolo súdu doručené dňa 12.02.2021 uviedol, že klienti deklarovali príjem 290 Eur, spolu obaja príjem 580 Eur, náklady na domácnosť 385 Eur. Z uvedeného vyplýva, že im zostala suma 195 Eur za účelom splácania príslušného úveru. Žiadne iné listinné dôkazy k preskúvaniu bonity žalovaných žalobcu súdu nepredložil.

12. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 17. mája 2021, na ktorom právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Zároveň uviedla, že veriteľ odborným spôsobom postupoval a preskúmaval bonitu žalovaných pri poskytovaní úveru. Právny zástupca žalovaných zotrval na svojej právnej argumentácii, na písomných podaniach. Žalobu žalobcu žiadal ako nedôvodnú zamietnuť.

13. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 23.05.2012 (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) (<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.05.2012>>) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l)

právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)

súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)

prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)

úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)

upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)

veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)

výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)

informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.05.2012>> a podmienky ich uplatnenia,

t)

právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.05.2012>>,

u)

spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)

informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)

právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.05.2012>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x)

názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.05.2012>>,

y)

priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.05.2012>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b)

je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

(2)

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

14. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že zmluva o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanými ako dlžníkmi zo dňa 23. mája 2012, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 9.999 Eur je spotrebiteľskou zmluvou. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo, že žalovaní titulom poskytnutého úveru doposiaľ zaplatili žalobcovi sumu 10.217,24 Eur. Súd preskúmava v súlade s § 7 ods. 1,2 a § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. povinnosť veriteľa postupovať s odbornou starostlivosťou pri preverovaní bonity dlžníka, v tomto spore žalovaných pri poskytovaní úveru. Napriek písomnej výzve súdu a nariadenému pojednávaniu, žalobca v písomnom podaní zo dňa 12.02.2021 uviedol príjem obidvoch žalovaných po 290 Eur, spolu sumu 580 Eur a rovnako deklaroval ich náklady na domácnosť vo výške 385 Eur. Súdu nebola však predložená žiadna listina, z ktorej by vyplýval klientmi deklarovaný príjem zhodou okolností u obidvoch rovnako 290 Eur, ako aj náklady na domácnosť v sume 385 Eur. Aj keby súd prijal uvedené tvrdenie žalobcu, žalovaným po odrátaní ich nevyhnutných mesačných nákladov zostala suma 195 Eur, pričom len samotná splátka úveru predstavuje sumu 189,14 Eur.

15. Súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C- 377/14, ktorý rozhodol, že v spotrebiteľských zmluvách sú súdy povinné ex offo skúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Okrem uvedenej povinnosti možnosť judikatúry Súdneho dvora EÚ vyvodit' okrem iného aj povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa (C - 679/18) a údaje týkajúce sa RPMN (C - 76/10) a v prípade zistených nedostatkov na tieto pri rozhodovaní prihliadať. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18 vyplýva: „Články 8 a 23 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmavať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzatvorením zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodit' dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú vykladať ďalej v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinností veriteľa posúdiť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.“

16. Cieľom § 7, ako aj § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzatvorením zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať, napríklad predpokladaný príjem a podobne. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa pritom vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napríklad možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme najmä ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné

informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov domáci rozpočet, a to tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Preskúmať jeho konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, vyživovaciu podobnosť a podobne. Analýza iba niektorých zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

17. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí 6Co/171/2016 k otázke skúmania bonity spotrebiteľa uviedol: „Podľa článku 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môže túto povinnosť zachovať.“

18. Žalobca nijako nepreukázal, že by ho zaujímala bonita a stav núdze žalovaných a či žalovaní dokážu plniť záväzky z úverového vzťahu. Pokiaľ žalobca ako veriteľ využil takúto ľahkomyseľnosť musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní si bonity žalovaných, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Žalobca podľa názoru súdu pri poskytovaní úveru zanedbal možnosti a schopnosti žalovaných ako spotrebiteľov splácať úver.

19. Keďže žalobca súdu žiadne doklady o skúmaní bonity žalovaných nepredložil, je zrejmé, že vyššie uvedeným spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity dlžníka žalobca nepostupoval. Nezaujímal ho príjmy, overenie týchto príjmov a ani samotné výdavky žalovaných, a to najmä to, či po ich úhrade majú dostatočnú finančnú rezervu na splácanie úveru. Zároveň si žalobca nepreveril údaje o žalovaných z verejne prístupných registrov, keďže k tejto skutočnosti žalobca súdu žiadne listiny nepredložil. Súd teda robí záver, že poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nebolo možné platne predčasne zosplatiť postupom podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Dňa 17. decembra 2018 malo dôjsť k postúpeniu uplatnenej pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne na žalobcu. Uvedené postúpenie pohľadávky však spôsobilo, že žalobe nemôže byť vyhovievané ani čiastočne. Podstatnou otázkou pri každej žalobe je to, či je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu a rovnako je súd povinný preskúmať pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného. Hmotné právo definuje vecnú legitímáciu ako stav vyplývajúci z hmotného vzťahu, nárokov z ktorého sa žalobca domáha. Postup a podmienky platnosti postúpenej pohľadávky upravuje § 17 zákona číslo 129/2010 Z.z. účinného v čase postúpenia pohľadávky.

20. Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona 129/2010 Z.z., ak v prejednávanej veci dospel súd k záveru, že k platnému predčasnému zosplateniu úveru ku dňu 22. novembra 2017 nedošlo, uvedené je potrebné považovať za neplatný právny úkon. Nemohla byť pohľadávka z neho predmetom postúpenia z dôvodu, že konečná splatnosť úveru mala nastať podľa zmluvy až 20.06.2022. Teda pohľadávka nemohla byť predmetom postúpenia, čím súd robí záver, že na strane žalobcu absentuje aktívna vecná legitímácia. Z uvedeného dôvodu sa vytýkanými nedostatkami zmluvy, ktoré v odpore proti platobnému rozkazu uviedli žalovaní, súd sa v tomto spore ani nezaoberal, keďže mal za to, že absentuje základná podmienka a to aktívna vecná legitímácia žalobcu na podanie tejto žaloby.

21. Uvedený právny názor zdieľa napríklad aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov spisová značka 5Co/33/2019 zo dňa 27.02.2020, kde odvolací súd konštatoval a nesúhlasil s názorom odvolateľa, že je potrebné aplikovať § 92 ods. 8 zákona o bankách číslo 483/2001 Z.z. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie toto ustanovenie neaplikoval, pričom súd sa stotožnil s aplikáciou pre posudzovanie platnosti postúpenia pohľadávky, a to § 17 ods. 1,2 zákona 129/2010 Z.z.

22. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie tejto žaloby, súd jeho žalobný návrh zamietol.

23. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania. Súd úspešným žalovaným priznal vo vzťahu k žalobcovi nárok na

náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.